

Töövõtulepingu PR-6-2.1-10 aruanne

Töö täitja: Aimar Lauge

Varroatoosi uuringu aruanne, 2010. aasta suvi

Kontrolliti kolme mesilaspere Jausi mesilagrupid Muhu saarel. Mesilasperesid oli 2009. aastal ravitud augustikuus apistaniga. Kevadel maikuus panin peredesse lesehaudme kasvatusraamid, kahevälja süsteemiga. Kasutasin selleks lese kärjekannudega kärjepõhju. Naabruskonnas asub ca. 300 meetri peal naabrite mesila, 4 mesilasperega. Lesehauet sain ära lõigata ühe korra, pärast vedasid mesilased sinna sisse juba mee. Lesehaudmest lesta ühestki perest leida ei õnnestunud. 25. mail avastasin esimese lesta võrkpõhja pealt. Mesilasperes enne 24. juulit lesta mesilaste peal näha ei olnud. Ühtegi tiibateta mesilast üheski kontrollitavas ega ka mujal aasta jooksul ei märganud. Võrkpõhjade kontrollimisel on näha et juulis toimub järsk kasv lestade alla langemisel. Paistab et toimub mitte niivõrd taru sisene juurdekasv, kui väljastpoolt tulev nakkus. Juulikuus oli käesoleval aastal tugev korje ja mesilased lendasid laialdaselt ringi.

Kui mesilasperesid ravida varroatoosi vastu, siis tuleks seda teha kohe peale meevõtmist, et ennetada lesta populatsiooni suureks minekut sügisel. Sellega hoiab ära ka talvemesilaste kahjustuse lestade poolt. Looduslikest ravivahenditest sobib tümool, sipelghape või lesehaudme väljalõikamine kevadel. Ainult oblikhappe tilgutamine sügisel(oktoobris) ei ole piisav ravimeetod. Seda võib teha lisa ravina. Mina ei oma kogemusi oblikhappeaurudega töötlemisel. Kui ravida tümooliga siis kindlasti kaks korda 10 päevase vahega.

Apistani ja bayvarooliga ravimisel tuleks mesinikele selgitada ja rõhutada ravimiskeemist kinnipidamist, et ei toimuks mee ja vaha saastumist ning ei kasutataks juba kasutusel olnud raviribasid, et ei tekiks resistentsust.

Küsid ümbruskonna mesinikelt, kas nad on näinud tiibateta noormesilasi oma peredes, sain jaatava vastuse. Seega on nakkust veel palju.

Aimar Lauge